
RZECZYWISTY (3) *ai*

e jasne.

sg f N rzeczywistå (1). ◇ L rzeczywist(e)j (1). ◇ n N rzeczywist(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Prawdziwy, będący czymś w sposób realny (o sakramencie Eucharystii); realis, verus Cn (3) :

*Wyrażenie: »rzeczywista prawda« (1): Bo mánná była tylko figurá tego naświetlézgo Sákrámentu/ [...] lecz ten Sákráment ieft lámá rzeczywistá prawdá. *WujNT* 330 [*idem*] [*WujBib* 1241b].*

*Szereg: »prawdziwy i rzeczywisty« (2): Obacz iáko zle bluzniá y íprofnie Zwingliáni ktorzy niewierzá áby pod ofobą chlebá w Sákrámenćie prawdziwe y rzeczywiste ćiáło Boże było *SkarŻyw* 168; *LatHar* 77; [*JungaRozwiqz* 190].*

ECB